

EL LLENGUATGE

El goig que
sentim

En la informació que conté el Diccionari Fabra sobre els significats dels verbs *gaudir* i *fruir* es va esmunyir una inconseqüència: segons el nostre Diccionari acadèmic, el verb *gaudir*, usat transitivament, equival a *fruir*, però només admet aquest verb com a intransitiu, i el defineix amb els termes «sentir un viu plaer, esp. per la possessió d'una cosa, per la consecució d'una cosa desitjada, gaudir». La Gran Enciclopèdia, en canvi, ja ens diu que l'ús transitiu de *gaudir* és obsolet i l'explica només amb un exemple: *Escoltàvem bocabadats gaudint una visió de camps i ocellades*. Se'n desprén, per tant, que la llengua moderna només admet l'ús d'aquests dos verbs, *gaudir* i *fruir*, com a verbs intransitius (i el primer com a verb pronominal: *gaudir-se*), i també, per mitjà dels exemples proposats pels repertoris indicats, que no es poden usar sinó amb un complement d'objecte introduït per la preposició *de*: *gaudir* (o *fruir*) *de la seva companyia, de la vida, de bona salut, d'una gran fortuna, de crèdit, dels seus privilegis, dels seus drets, d'un bon clima*, etc. Aquest règim preposicional fa que la pronominalització dels complements s'hagi de resoldre sempre en el pronom *en*, i no en els pronoms acusatius.

Com se sap, *gaudir* i *fruir* són els equivalents del castellà «disfrutar» i, per tant, les formes que generalment es proposen per a substituir aquest verb tan introduït en el nostre llenguatge col·loquial. Però «disfrutar» és un verb molt usat en sentit absolut i, encara que a l'Alcover-Moll trobem algun exemple de *gaudir* amb aquest sentit (cap, però, de *fruir*), el fet és que la normativa no l'admèt per a cap dels dos verbs. Sembla evident, doncs, que els qui usen els verbs *gaudir* o *fruir* en sentit absolut, ho fan partint del model «disfrutar», que tradueixen o substitueixen, cosa que confirma el fet que la majoria de diccionaris d'equivalències i de barbarismes, a l'article «disfrutar», proposen, simplement, *fruir* i *gaudir*. Alguns, però, ho afirmen més: Moll (equivalències), en un apartat dedicat clarament al sentit absolut, proposa *prendre gust* i *xalar*, i Cortiella (barbarismes) afegeix *sentir goig* i *passar bé a gaudir* i *fruir*. Sens dubte que hi ha més possibilitats però les frases amb *gust* (sentit material) i amb *goig* (sentit espiritual) són segurament les més habituals de l'expressió genuïna no supeditada al model «disfrutar».

Albert Jané